

**Overzicht van de expositie met
toevoeging van foto's van de
geëxposeerde gitaren**

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Voorwoord

Van 10 tot en met 16 oktober 2025 is er in Cultureel Centrum De Weeffabriek een evenement georganiseerd: “De legendarische EGMOND gitaar”.

Samen met mijn man Piet Ruissen, mijn broer Dick Egmond zijn de plannen hiervoor gesmeed en daarvoor hebben we intensief overleg gehad.

Met Ad Voets en Eugene Jonkergouw hebben Piet en ik iedere maand/zes weken overleg gepleegd waarin de vorderingen werden besproken. Fijn zo’n meedenktank.

Het resultaat mocht er wezen. Honderden mensen hebben de expositie bezocht en/of deelgenomen aan de nevenactiviteiten.

Om de opgedane kennis, mooie verhalen, herinneringen en gevonden informatie vast te leggen heb ik deze brochure samengesteld.

De ingesprongen titels in de inhoudsopgave verwijzen naar de foto van het instrument dat op deze plek in de expositie te zien was.

Ik wens je veel kijk- en leesplezier.

Met muzikale groet,

Loekie Ruissen-Egmond

0618240792

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

egmondhistorie@gmail.com

www.egmondgitaarlegende.nl

Inhoud

Voorwoord-----	2
Inhoud -----	3
Grondlegger Uilke en zijn vrouw-----	6
Het gezin Egmond-----	7
Het begin -----	8
Mandoline (rond 1940)-----	9
Gerard Uilke -----	10
1938 - 1946 -----	11
Geproduceerd tijdens WO II? -----	12
In de stille Zuidzee -----	13
Krantenartikel 1954-----	15
Folder jaren 50-----	17
Lapsteelguitars (50-er jaren) -----	18
De diverse branden-----	19
Brand in de Frankrijkstraat-----	21
De fabriek in Best -----	22
Rondleiding tijdens de opening-----	23
25-jarig Jubileum Dick Egmond 1963-----	24
Het Egmond Project - Deel 1 "Ha'k maar een gitaar" Siert van den Berg - 6:17 -----	25
Het Egmond Project - Deel 2: "Der Musikwinkel" Siert van den Berg - 7:46-----	26
Musica de Muziekwinkel -----	27
Polygoonjournaal filmpje over de fabriek -----	28
Question Mark -----	29
Het Egmond Project Deel 5: "The Third Man" Siert van den Berg - 11:58 -----	30
Het Egmond Project Deel 6: "Hound Dog" Siert van den Berg - 30:55 -----	31
Prefab!-----	32
George Harrison (1943-2001) -----	34

Youtube demo filmpje	36
Toledo	37
Paul McCartney	38
Lucky 7 1960De restauratie van Brian May's Egmond.....	40
Brian May's Red Special	42
Armand	43
Gitaar van Armand	45
Peter Koelewijn	45
Cees and his Skyliners	49
John Lamers	52
De dubbelnek gitaar	53
High Post	54
Tielman Brothers	56
Egmond ES57-11CA	57
Het Egmond Project Deel 3: Der Kongress Tanzt	59
Het Egmond Project Deel 4: "Zupfgeigenhansl" Siert van den Berg - 11:30	60
Andere Egmond producten - Versterkers	64
Vega gitaren	68
Vega gitaar	69
Wilson gitaren.....	70
De vele submerken van Egmond	71
YouTube demo filmpje	72
Alpha gitaren	73
Alpha Gitaar.....	75
Alfesta gitaren	76
Alfesta gitaar.....	77
Artikel Egmond gitaren in de jubileumuitgave van het Eindhovens Dagblad ED 100	78
Juan da Montagne	79

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Montagne gitaar -----	80
Rozetten (mozaïek ringen) - Dick Egmond -----	81
Pletz gitaar met mozaïek van Dick Egmond -----	83
De Egmond Gitaar Documentaire van Siert van den Berg - 1 u. 9 min. 8 sec.-----	84
Boeken over de Egmond gitaar -----	85
Krantenartikel Eindhovens Dagblad -----	87
Enkele reacties op het krantenartikel. -----	88

Grondlegger Uilke en zijn vrouw

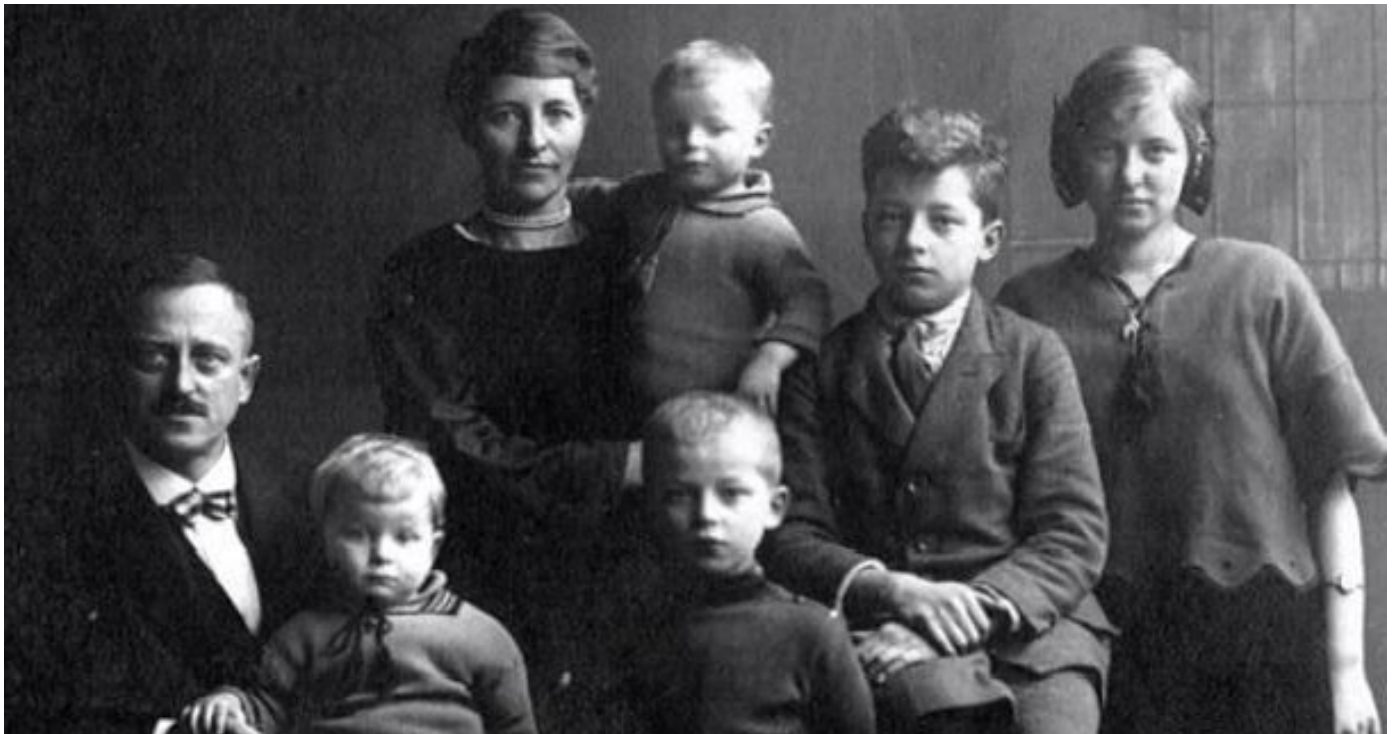

Uilke Gerard Egmond (1878 – 1959) en Johanna Dekker (1878-1957)

De schilderijen zijn door Gerard Uilke, de oudste zoon, gemaakt.

Het gezin Egmond

Van links naar rechts:

Uilke Gerard (1878-1959);

Jacob Adriaan (Jaap) (1921-1993) bij Uilke op schoot;;

Johanna Dekker (1878-1957);

Dirk Jacobus (Dick) (1920-1992) bij Johanna Dekker op de arm;

Johan Christiaan (Johan) (1915-1925);

Pieter (Piet) (1909-1990);

Anna Catharina (Annie) (1907-1992);

Gerard Uilke (Gerard) (1904-1974), oudste zoon, ontbreekt op deze foto.

Het begin

Na zijn pensionering als stationschef in 1932 op 55 jarige leeftijd, is Uilke, die geweldig viool kon spelen, muzieklessen gaan geven en startte hij een kleine muziekwinkel 'Musica' waar instrumenten verkocht werden die afkomstig waren uit Tsjechië, Duitsland en Spanje.

Omdat veel leerlingen uit Eindhoven kwamen, verhuisde het muziekschooltje in 1935 naar de Binnenwiertzstraat en de muziekwinkel naar de Kerkstraat 48 in Eindhoven.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Mandoline (rond 1940)

Gerard Uilke

Oudste zoon Gerard (1904-1974), de latere Algemeen directeur van Egmond, gaat al in 1936 met Uilke naar de muziekbeurs in Leipzig en start naast pianoreparatie de eerste gitaar productie vanuit de Kerkstraat in Eindhoven en een schuurtje aan de Gestelsestraat. De eerste gitaar maken duurt één week. Later volgt een fabriekje aan de Ten Hagestraat en aan de Smalle Haven, dat wordt verwoest door een Brits bombardement in 1942. De eigen productie beperkt zich tot eenvoudige akoestische gitaren en Hawaiian steelgitaren, ook worden nog reparaties aan diverse muziekinstrumenten uitgevoerd.

1938 - 1946

Dick (helemaal rechts op de foto) heeft, toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak, de muziekschool overgenomen die Uilke met Gerard runde. Ook was hij orkestleider van een accordeonorkest. Jaap (2e van links) speelde ook in dat orkest; "de accordeonband: Música".

Tijdens de oorlog komen van lieverlee alle zoons bij Uilke in de zaak werken; Piet (boekhouding) (1909-1990) en de jongere broers Dick (technisch genie) (1920-1992) en Jaap (HTS electronica) (1921-1993). Zij stoppen noodgedwongen met de Oostblok import en starten als Muziekinstrumentenfabriek Musica rond 1946 met seriebouw van gitaren in de voormalige meubelfabriek Piognier aan de Frankrijkstraat 19a in Eindhoven.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Geproduceerd tijdens WO II?

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

In de stille Zuidzee

WOENSDAG 5 JANUARI 1957

In de Stille Zuidzee klinkt muziek uit nederlandse gitaren

Eindhoven exporteert tokkelinstrumenten

„Eigenlijk is het spelenderwijs begonnen”, vertelde ons de heer Egmond, een der directeuren van de firma Egmond-Musica te Eindhoven, een fabriek, die zich speciaal toegelegd heeft op de bouw van gitaren en die daarnaast ook mandolines en banjo's fabriceert.

Wij hadden namelijk nieuwsgierig geïnformeerd naar de wijze, waarop deze fabriek is ontstaan.

„Het was in de laatste oorlog, in 1941, toen alles schaars begon te worden, dat wij zuiver als aardigheid besloten een gitaar te vervaardigen. De mogelijkheden daartoe waren aanwezig”, vervolgde onze gastheer, „aangezien wij een muziekinstrumentenhandel hadden, waar ook reparaties werden verricht, zodat wij de beschikking hadden over vakmensen op het gebied van houtbewerking. Die eerste gitaar was niet onaardig, maar bevestigde ons toch nog niet. Natuurlijk viel dat niet te verwonderen, aangezien onze mensen geen echte gitaarbouwers waren en wij bovendien alle ervaring misten. Het aanvankelijk zeer bescheiden succesje deed ons echter nieuwe pogingen in die richting wagen.

In de hele wereld een goede klank

Allengs lukte het beter en wat in aanvang als aardigheid was ondernomen, groeide langzaam uit tot een industrie. Momenteel vervaardigen wij ongeveer 500 gitaren per week, waarvan het grootste deel voor de export is bestemd, want onze Egmondgitaren hebben in de wereld een goede klank. „Hebben uw mensen zich al doende tot deskundige vaklieden op het gebied van de gitaarbouw opgewerkt?”, informeerden wij. „Ja, in zekere zin wel, doch wij hebben ook aan onze fabriek een duitse vakman verbonden, die ons in staat stelt instrumenten van zeer goed gehalte te fabriceren”. Natuurlijk wilden wij wel iets meer weten over de wijze, waarop een gitaar gebouwd wordt.

Eigenlijk mag men een gitaar niet als één bepaald produkt beschouwen, want er zijn verschillende soorten in, die elk weer hun aparte eisen stellen, bijvoorbeeld het bovenblad van een gitaar kan vervaardigd worden van verschillende houtsoorten, waarvan Fichtehout, afkomstig van een soort den, wel het beste is. Dit neemt niet weg, dat andere houtsoorten ook tot zeer goede resultaten kunnen leiden. Voor de hals van de gitaar gebruikt men dikwijls ahorn of slamonisch beuken, welke soorten over diverse goede kwaliteiten beschikken voor dit doel.

Veel gitaren worden in series vervaardigd. We zagen ze: de stapels bovenbladen, de onderbladen, de warm gebogen opstaande zijstukken, de halzen en wat al niet meer. Eerst staat men verzoenderd, dat uit dit nog vrij ruw bewerkte hout een zo sierlijk instrument als een gitaar moet komen, maar wanneer we het bouwproces volgen, dan zien we, hoe langzaam, maar zeker het geheel wordt samengevoegd tot een instrument, zo fraai en zo sierlijk van lijn, dat we er niets dan bewondering voor kunnen hebben. Zeer veel aandacht wordt besteed aan de afwerking, want alleen met een prima produkt kan men op de wereldmarkt succes hebben.

ZOETE WEEMOEDIGE KLANKEN

Trouweus over die wereldmarkt gesproken; deze gitarenfabriek kan werkelijk zeggen, dat haar gitaren over de gehele wereld bespeeld worden, uitgezonderd de landen achter „het ijzeren gordijn” hoewel het niet denkbeeldig is, dat via andere landen ook daar nederlandse gitaren terecht komen. Verschillende eilanden in de Stille Zuidzee zijn afnemers; daar klinken waarschijnlijk de zoete, weemoedige klanken uit nederlandse gitaren, bespeeld door de inboorlingen. Hetzelfde geldt voor gebieden als oost- en west-Afrika, zuid-Amerika, waar de gitaar zeer in trek is en Arabië.

Wij zagen dit prachtige exportgebied uitgezet op een grote wereldkaart, waar gekleurde spelden de importeurs aangaven. Het veroveren van een wereldmarkt is natuurlijk een zware taak geweest en heeft de leiding van Egmond-Musica dan ook veel hoofdbrekens gekost. Maar de taale vasthoudendheid en het prima produkt hebben de doorslag gegeven. Ongeveer 400 gitaren per week vertrekken naar het buitenland om daar in handen van blanke, zwarte, gele of bruine broeders hun muziek te vertolken. Nederlandse gitaren veroveren de wereld!

Druk van 24 kilo

Het bleek ons, dat de dikte van het bovenblad, dat wij altijd zeer dun gedacht hadden, nogal kan verschillen. Normaal is het inderdaad maar $2\frac{1}{2}$ tot 3 mm. dik, doch men behoeft zich niet te verwonderen, wanneer men een gitaar ziet, die een bovenblad van niet minder dan 9 mm dik heeft. Men vertelde ons, dat bijvoorbeeld de druk, die de kam, waarover de snaren zijn gespannen, op het bovenblad uitoefent; niet minder dan ongeveer 24 kilogram is. Men vraagt zich dan af, hoe het bovenblad dat kan verdragen. Maar het gaat, dat bewijst de praktijk.

Het merkwaardige van de eindhovense fabriek is, naar onze leidsman vertelde, dat alle onderdelen voor de gitaar hier zelf gemaakt worden, iets dat naar zijn weten door geen enkele fabriek in de wereld wordt gedaan. Alles vervaardigt men hier, tot het mechaniek, waarmee de snaren worden gespannen, toe; kortom de kast, de hals met alle onderdelen, ja zelfs de snaren worden op een speciale machine gesponnen. Ongeveer honderd verschillende onderdelen zijn het, die een normale gitaar van midden prijsklasse vormen. Wanneer we de lijst met onderdelen zien, staan we verbaasd. Nooit wisten we, dat er zoveel deeltjes nodig waren om een dergelijk instrument in elkaar te zetten. We spreken dan nog niet over het aantal onderdelen, waaruit een elektrische gitaar bestaat, dat zijn er natuurlijk veel meer. Ook die gitaren worden hier geheel in eigen bedrijf vervaardigd, inclusief het elektrische deel.

Het vervaardigen van de kast van de gitaar gaat snel en handig. Een speciale machine maakt de kanten gelijk.

Het spuiten met lak is een nauwkeurig werkje en geeft het instrument zijn fraai uiterlijk.

MODERNE SCHOUWBURG — Er zijn in West-Duitsland vele theaters geheel of gedeeltelijk herbouwd en/of uitgebreid, maar na de oorlog was nog nergens een volledig nieuw gebouw in dit genre verrezen. Dat is nu het geval in Gelsenkirchen een industriestad van 370.000 inwoners. De maquette ervan is enige maanden geleden nog als een voorbeeld van moderne Duitse bouwmethoden getoond op een internationale tentoonstelling te Rome.

Het is een modern gebouw zonder compromissen, geheel opgetrokken uit staal en beton. Het is uitgerust met een driedelig toneel, dat zowel draaibaar als op- en neer beweegbaar is; aan de voorzijde is het 12,5 bij 18 meter groot. De zaal biedt plaats aan 1000 toeschouwers en is verdeeld in parket en 2 rangen, waartoe de stoelen in een halve cirkel zijn geplaatst. De orkestruimte kan, als men wil, op zaal- of toneelhoogte worden gedraaid. Achter het gebouw komt een kleine extra zaal, die o.a. is bestemd voor repetities en proefvoorstellingen. Daar zal plaats zijn voor 400 bezoekers. De totale kosten komen op ongeveer 10 miljoen gulden.

ELEKTRIFIKATIE BINNENSCHIEPVAART — in West-Duitsland is een fantastisch plan geopperd. Het betreft het aanbrengen van elektrische geleidingen boven kanalen en rivieren, om schepen voort te bewegen op de wijze van een tram of omnibus (trolley), waarbij de motor dus verbonden wordt met de krachtbron via een beugel. Men denkt hierbij vooral aan sleepboten.

Deskundigen hebben berekend, dat bij voorbeeld de elektrificatie van het bekende Dortmund-Eemskanaal een kleine 20 miljoen gulden zou kosten. Deze aanlegkosten zouden er op een dergelijke druk bevaren route echter spoedig weer uit zijn.

Om hindernissen te kunnen passeren, zoals schutsluizen, zou men van enige batterijen aan boord gebruik moeten maken. Verdere berekeningen wezen uit, dat een sleepboot met elektromotor tweemaal zoveel schepen verplaatst kan in dezelfde tijd, als een stoomsleepboot.

SKIËN OP ZAND! — Een nieuwe en opwindende tak van sport wordt op het ogenblik steeds populairder in Wales, namelijk het skiën op zand! Deze nieuwe sport, die maar weinig verschilt van het skiën op sneeuw, wordt beoefend in Newborough, op het eiland Anglesey, en in de duinen van Kenfig in Glamorgan, waar men de hoogste duinen van geheel Europa aantreft. Men toont grote belangstelling voor deze nieuwe sport, niet alleen in Wales zelf, maar ook daar buiten. Als een geste van goodwill hebben Zwitserse ski-enthousiasten onlangs 20 paar skis naar Engeland gezonden voor de beoefenaars van het skiën op zand.

Krantenartikel 1954

EINDHOVEN'S DAGBLAD

8 SEPTEMBER 1954

Tien steden spiegel van Europa
Eindhoven krijgt zes stands in Puteaux
 Grote Eindhovense delegatie bij opening.

Met twee grote verhuiswagens van de firma Antoon van Daal zijn Maandag de standstukken en vele andere attributen van de Eindhovense inzending op de internationale tentoonstelling te Puteaux naar Frankrijk vertrokken. Tot goed begrip diene, dat de levende have slechts om de fotograaf te gerieven op het dak van de wagen had plaats genomen.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Eindhovense stands in opbouw

EINDHOVENS
DAGBLAD

4/9-1954

VOORBEREIDING TENTONSTELLING PUTEAUX.

De heer Theo Meijer wijst in zijn atelier burgemeester Kolfshoten op enkele bijzondere aspecten van de door hem gebouwde stands, die straks de Eindhovense inzending op de internationale tentoonstelling "L'Europe à travers la Commune" zullen uitmaken. Zoals bekend wordt deze tentoonstelling in Puteaux, een voorstad van Parijs, gehouden. De stad Eindhoven is aangezocht op deze tentoonstelling van tien Europese landen Nederland te vertegenwoordigen. Op de foto ziet men o.a. een schematische voorstelling van Eindhoven als Industriestad, een gedeelte van een wereldkaart, die voor de inzending van de N.V. Philips bestemd is, producten van enkele muziekinstrumentenfabrieken en van de Lucifersfabrieken.

L'Europe à travers la Commune EINDHOVEN te Puteaux waardig vertegenwoordigd Zaterdag officiële opening

(Van onze speciale verslaggever)

Met de bewering, dat het Zaterdagmiddag tijdens de officiële opening van de internationale tentoonstelling „L'Europe à travers la Commune” door de Franse staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, de heer M. A. Bettencourt, alles Eindhoven was, wat de klok sloeg, zouden wij ons aan overdrijving schuldig maken. Maar dat Eindhoven een belangrijke rol speelde staat als een paal boven water en dit lag niet alleen aan de uitstekende inzending van de Eindhovenaren, die Nederland op deze tentoonstelling vertegenwoordigen. Er was meer! Er was een royale vertegenwoordiging bij de officiële openingsplechtigheid aanwezig; het kranige „Musis Sacrum” blies vele malen een macht Franse muzikliefhebbers bij elkaar; Eindhoven verleende gewaardeerde hulp bij het hijsen van de eigen landsvlag en van die van verschillende andere bevriende naties en tenslotte wandelde de heer Bettencourt met de splinternieuwe folder van Eindhoven langs alle stands, alsof dat nu wel op bijzondere wijze zijn belangstelling had getrokken. Overigens zag de staatssecretaris de moeilijke start van de Europese samenwerking niet zo somber in na het in Londen bereikte accord, weshalve hij deze tentoonstelling een gelukkig initiatief wilde noemen, waarmee hij in het bijzonder burgemeester Georges Dardel van Puteaux hartelijk feliciteerde. Dat alles geschiedde onder het wakend oog van de in groot tenue gestoken Garde Républicaine de Paris en onder een stralend blauwe hemel, zodat de liefhebbers van kleur en sfeer eveneens aan hun trekken zijn gekomen.

Kleur en sfeer had overigens zeker de tentoonstelling, al zou men dat Vrijdagavond niet gedacht hebben, toen wij voor het eerst de stands, of beter gezegd, wat er (op dat moment) voor door moest gaan, in ogenschouw namen. Niet zonder levensgevaar, want hier werden planken versjouwd, daar rolde men een auto binnen, ginds moest

een lange ladder worden verplaatst en verderop was de marmeren vloer van het indrukwekkende gemeentehuis van Puteaux bezaaid met houtwol, papier en kratten.

Zaterdagmiddag tijdens de officiële opening kon men nog wel niet spreken van „kant en klaar”, maar men kon toen tenminste reeds een behoorlijke in-

druk krijgen, van wat negen landen op het gebied van industrie en handel, kunst en kunstnijverheid weten te presenteren, een indruk, die wij eveneens hebben opgedaan, mede dank zij een beauste van de DAF, wier perschef ons op comfortabele wijze naar Parijs en terug heeft gebracht.

EINDHOVEN IN NEDERLAND

De standbouwer Theo Meijer heeft uiteindelijk dank zij een onverwoestbare werklust en -kracht de door Eindhoven ingerichte stand op tijd klaar gekregen, wat hem vele dagen hard werken en veel nachtrust heeft gekost, want de organisatie van deze tentoonstelling was wel erg duidelijk in Franse handen, zodat er de Franse slag nog al eens aan te pas kwam, hetgeen zich onder meer uitte in het wegblijven van de twee paar beloofde timmerlui en schilders.

Vandaar, dat zelfs de jeugddelegatie en de perschef van de gemeente Eindhoven Vrijdagavond nog tot diep in de nacht de handen uit de mouwen moesten steken om samen met de heer en mevrouw Meijer tenminste de zekerheid te scheppen, dat op het moment van de officiële opening Nederland de toon zou kunnen aangeven van nauwgezetheid.

En dat is wonderwel gelukt, al kon het echtpaar Meijer nauwelijks meer op de been blijven. Dat zij echter eer van hun werk hebben gehad, is gebleken uit de belangstelling, die de Eindhovense inzending onmiddellijk bij de opening trok.

(Zie vervolg pagina 5.)

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Folder jaren 50

Eind jaren 50 is er een folder uitgegeven met, uiteraard, niets dan lof over de Egmond gitaar met medewerking van Eddy Christiani.

De tekeningen in de folder zijn onmiskenbaar gemaakt door Dick Egmond.

Klik hier of scan de QR code om de folder in te zien terwijl deze wordt voorgelezen

Stem: Dick Egmond jr.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Lapsteelguitars (50-er jaren)

De diverse branden

Egmond-guitarenfabriek te Aalst na kortsluiting totaal uitgebrand

AALST, 17 juni —De gitaarfabriek van de gebroeders Van Egmond te Aalst is gistermiddag, nadat kortsluiting was ontstaan in de spijterij, totaal uitgebrand. De kortsluiting had plaats om kwart over twaalf en ogenblikkelijk raakte het ontvlambare materiaal waarmee werd gewerkt aan het smeulen.

Het eigen personeel heeft aanvankelijk gepoogd het begin van brand met aanwezige schuimblussers in de klem te smoren. Vrijwel onmiddellijk na het uitbreken ontstond echter een grote rookontwikkeling en spoedig laaiden de vlammen op. De inmiddels geëvacueerde brandweer was in een minimum van tijd ter plaatse, maar kon aanvankelijk slechts van de nevel

sput gebruik maken, omdat de waterdruk op dat ogenblik te gering was. Later kon met water gespoten worden, maar de brand was intussen zeer fel geworden en er viel weinig meer te redden.

Om kwart voor twee was het vuur gedoofd maar restten van de fabriek alleen nog de geblakerde muren.

De sigarenwinkel, die zich naast de fabriek bevindt, kon behouden blijven, maar kreeg ernstige waterschade, vooral in de voorraad. De ook in de onmiddellijke omgeving gelegen bakkerij bleef gespaard. Er waren heel wat mensen in het middaguur op de been, die met belangstelling de brand en de verrichtingen van de brandweer hebben gadegeslagen.

Een moment gedurende de felle brand van de Egmond-guitarenfabriek te Aalst.
(Foto Hendriks, Valkenswaard.)

90.000 gulden schade bij „Musica”

Naar thans bekend is geworden bedraagt de schade aan de muziekinstrumentenfabriek „Musica” aan de Frankrijkstraat te Woensel in totaal f 90000.

Zoals gemeld is vorige week brand uitgebroken in dit bedrijf van de gebroeders Egmond, dat in een oud pand is gevestigd. De werkplaats van 25 bij 12 meter brandde geheel uit. 900 gitaren, benevens een aantal machines gingen in vlammen op. Aan machinerieën en muziekinstrumenten ging ongeveer f 70.000 verloren. De aan het pand zelf toegebrachte schade wordt geschat op f 20.000. Verzekering dekt de schade. Brandweer en politie zijn nog bezig met het onderzoek naar de oorzaak van de brand.

Eindhovens Dagblad 23.02.1960 - pagina 2

Brand in de Frankrijkstraat

De ravage na de brand in de fabriek in de Frankrijkstraat in Eindhoven.
Foto uit de collectie van de familie Rensen.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

De fabriek in Best

In november 1960 begon de productie in de nieuwbouw aan de Randweg 2 in Best (N-B).

De naam wijzigt in "Muziekinstrumentenfabriek n.v. Egmond v.h. Musica" kortweg Egmond N.V. (Later wijzigde de N.V. in een B.V)

De fabriek focust zich vanaf dat moment enkel nog op de productie van gitaren.

Met de naam 'Musica' wordt vanaf dat moment de winkel in de Hooghuisstraat aangeduid. Bij Musica werden platen en instrumenten verkocht waaronder natuurlijk ook Egmond gitaren.

Ook het EG logo werd vanaf dat moment gebruikt.

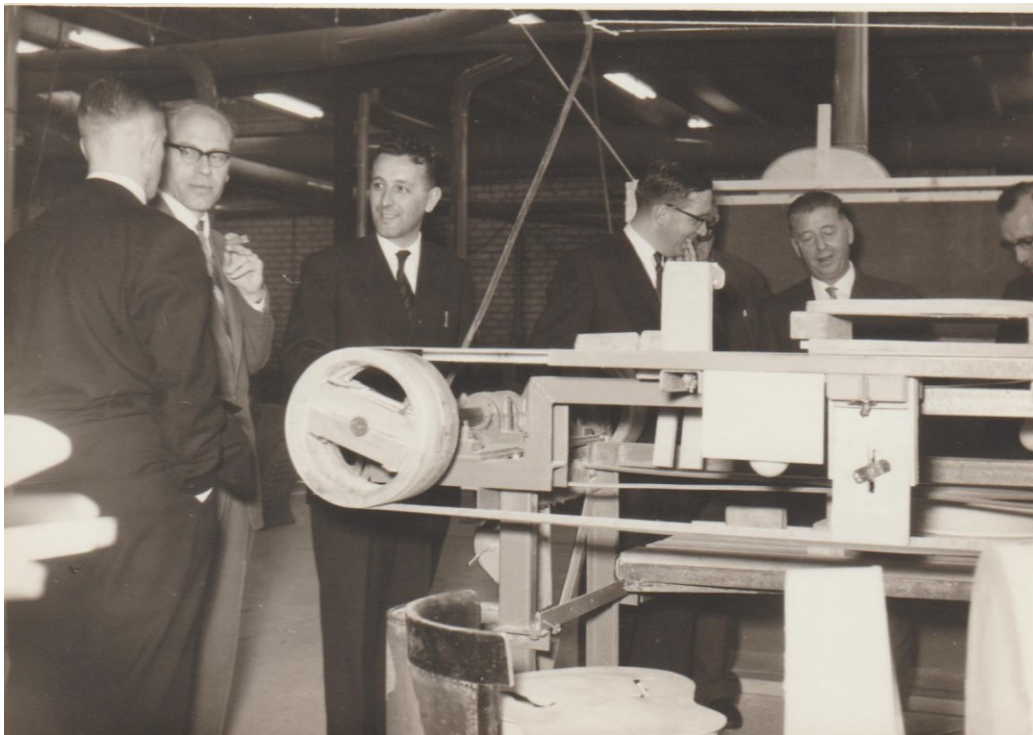

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Rondleiding tijdens de opening

Met het glas in de ene hand en in de andere een sigaret of sigaar werd de fabriek door de gasten bezichtigd.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

25-jarig Jubileum Dick Egmond 1963

Het 25-jarig jubileum van Dick Egmond werd groots gevierd met een receptie en feest in het toenmalige Groen Koffiehuis (nu Heerenhuys 23) in Geldrop.

Overdag bracht het Bests jachthoornkorps een aubade in de voortuin van het huis van het gezin.

Serenade voor jubilerende directeur

(Van onze correspondent)

GELDROP, 16 sept.— Ter gelegenheid van het zilveren jubileum van D. J. Egmond als technisch directeur van de muziekinstrumentenfabriek Egmond N.V. te Best bracht het Jachthoorn-korps uit Best gistermiddag de jubilaris, die voorzitter is van het korps een schitterende aubade in zijn woning aan de Wilhelminalaan te Geldrop. Dit evenement trok grote belangstelling van vele Geldroppenaren.

In het krantenartikel, hiernaast afgedrukt dat we bij het Historisch Centrum Eindhoven hebben opgeduikeld, blijkt dat Dick voorzitter was van het korps.

Dat verklaart waarom een korps uit Best in Geldrop optreedt.

De enige link die wij bedacht hadden was dat de fabriek in Best stond.

Scan de QR code om het filmpje te bekijken.

Het originele filmpje, dat in het familiearchief zat, bevatte geen geluid. Nu is

er geluid aan toegevoegd, maar dat is dus niet origineel. [Klik hier](#) of scan

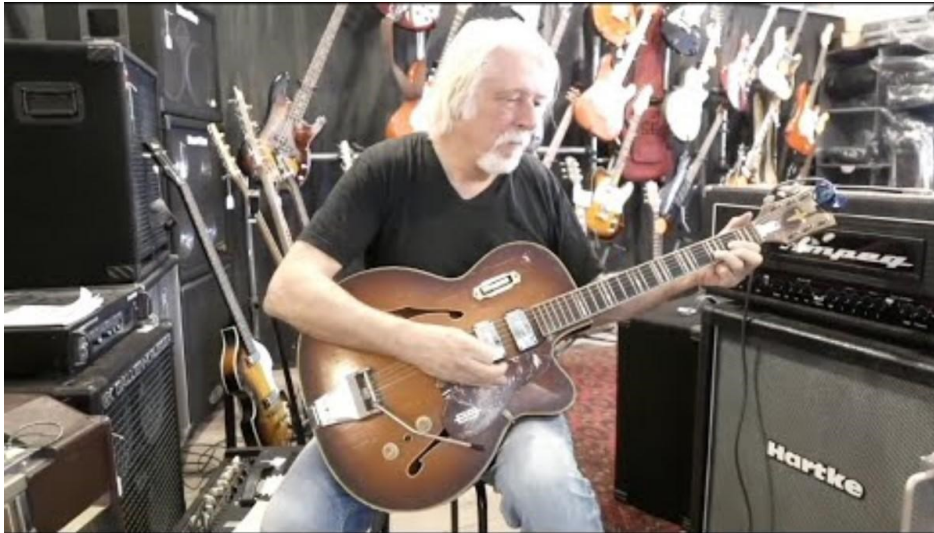
Stem: Dick Egmond jr.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project – Deel 1 "Ha'k maar een gitaar"

Siert van den Berg - 6:17

Het Egmond Project is een persoonlijke zoektocht van Siert van den Berg naar de geschiedenis van de gitaar in Europa. De zoektocht begint bij het verhaal van de Nederlandse Egmond gitaren die in de 2e helft van de vorige eeuw op grote schaal werden gebouwd in Eindhoven en later in Best. Het project heeft z'n basis op de website van de maker www.siertvandenbergh.com waar eventuele nieuwe informatie kan worden toegevoegd en kennis kan worden gedeeld.

[Klik hier](#) of scan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project – Deel 2: "Der Musikwinkel"

Siert van den Berg - 7:46

Musica (later bekend geworden als Egmond) om zijn leerlingen te voorzien van muziekinstrumenten, vergezeld door zijn oudste zoon Gerard, voor de oorlog naar Duitsland en Tsjechië reisde. De Leipziger Messe was in die tijd niet alleen het internationale handelscentrum van Duitsland, maar vooral ook de plek waar muziekinstrumenten uit de regio rond Marneukirchen en net over de Tjechiese grens het zogenaamde Sudetenland werden verkocht. Dit gebied stond en staat nog altijd bekend als de "Musikwinkel".

[klik hier](#) of scan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Musica de Muziekwinkel

De Musica winkel verhuist via Fellenoord 48 naar het kolossale pand Hooghuisstraat 27.

Op de foto zie je de grote diversiteit aan instrumenten die verkocht werden

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Polygoonjournaal filmpje over de fabriek

Kort filmpje (1:13) over De Egmond fabriek in Best, even ten noorden van Eindhoven in Holland (the Netherlands), in 1966. Er werden toen 4000 gitaren per week geproduceerd.

[Klik hier](#) of scan de QR Code:

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Question Mark

Beatgroup Question Mark (1966-1968)

De oprichting van de band begon eind 1965, toen Henk Karsmakers (sologitarist) Cees Egmond (basgitarist) ontmoette.

Henk bracht slaggitarist Jos van den Berghe mee, met wie hij reeds een jaar samenspeelde. Nu op zoek naar een drummer en zanger.

Begin 1966 was de groep compleet met Willem van Kruijsdijk (drummer) en Tino de Valk (zanger). Willem bedacht de naam "Question Mark" en alle leden wilden vooral nummers van "The Beatles", "The Rolling Stones" en "The Kinks" spelen.

Cees Egmonds vader Dick, één van de directeuren van de Egmond gitarenfabriek, stelde zijn garage als repetitieruimte beschikbaar, zorgde voor enkele versterkers en zegde toe zwaardere geluidsapparatuur voor de band te zullen laten bouwen.

Meer informatie, zoals foto's, affiches, repertoirelijsten?

[Klik hier](#) of scan de QR code:

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project Deel 5: "The Third Man"

Siert van den Berg - 11:58

Hoe Lonnie Donnegan aan de basis stond van de zgn. Skiffle muziek. Omdat in het Engeland van net na de oorlog geen Amerikaanse producten mochten worden geïmporteerd, zochten jonge muzikanten naar mogelijkheden om muziek te maken op zelfgebouwde instrumenten. Daarnaast waren de gitaren van de Nederlandse fabrikant "Egmond", die bijzonder goedkoop geprijsd waren, een groot succes in Engeland. Veel later bekend geworden Engelse artiesten leerden gitaar spelen op een Egmond gitaar: Paul McCartney, Brian May, Rory Gallagher e.a

[Klik hier](#) of scan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project Deel 6: "Hound Dog"

Siert van den Berg - 30:55

"Iedereen wilde in die tijd gitaar leren spelen." Ze werden als broodjes verkocht. Vooral ook elektrische gitaren waren zeer gewild. "Al was het maar een plank".

[Klik hier](#) of scan de QR Code

Zie voor het Egmond project www.siertvandenbergh.com

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Prefab!

Foto's en tekstfragmenten uit het boek Prefab! over de Quarry man samengesteld door Collin Hanton en Collin Hall.

Prefab! is een boek over de Quarry man, de band waar later The Beatles uit zijn ontstaan. Hierin wordt verteld dat er door John ook op een Egmond gespeeld werd.

Fragment uit 'Prefab' geschreven door Colin Hanton & Collin Hall

Eric: Eric's guitar was most probably an Egmond (the name of the Dutch company who manufactured them). Also inexpensive, it was an archtop, non-cutaway, hollow-bodied with a scratch plate and more distinctive than John's Gallotone because it had cat's-eye-shape f-holes.

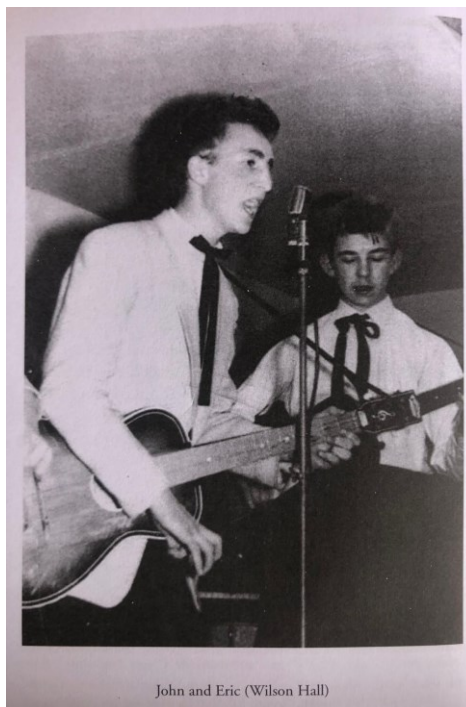
Eric and John attended two guitar lessons in Hunt's Cross (next village on from Woolton) but gave up because their tutor wanted to teach them 'properly'. Instead they turned to John's mother Julia who, being a banjo player taught them banjo chords. Consequently John and Eric only tuned five of their guitar strings. The sixth was left untuned and "flapping about" as John described it.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

The Quarry Men, Colin, Paul, Len, John & Eric on stage
at the Wilson Hall

John and Eric (Wilson Hall)

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

George Harrison (1943-2001)

George Harrison in 1956, op zijn eerste gitaar: een Rosetti 276 (Egmond 105/G)

Een vergelijkbaar model is te zien in de expositie.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

De originele gitaar in het Beatles Museum in Liverpool

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Youtube demo filmpje

Egmond Stadium 105/0 Toledo S1
Student Rosetti 1950s Sunburst George
Harrison Mode

[En zo](#) klinkt-ie:

Alles over de gitaren waar George op
gespeeld heeft vind je op de website:
“The Beatles and Beyond – George’s
Guitars”

[Klik hier](#) of scan de QR Code om naar de site te gaan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Toledo

Paul McCartney

1960: Rosetti Solid 7: Not a solid body but a sunburst (black to red) semi-acoustic made in Holland by Egmond and renamed by the Rosetti firm, which imported them into the UK and sold them for about £20, which included the Royal pickup/scratchplate kit. "We went to play in Hamburg," McCartney says in the Bacon interview, "and I'd bought a Rosetti Solid 7 electric guitar in Liverpool [at Hessa's Music] before we went. It was a terrible guitar. It was really just a good-looking piece of wood. It had a nice paint job, but it was a disastrous, cheap guitar." (It looked pretty impressive in the advert.)

Back in Liverpool, after temporary bassist Chas Newby left, McCartney restrung the Rosetti with three or four bass strings reportedly "borrowed" from a piano (photo below) and used it until Sutcliffe returned with his President bass. The Rosetti, once again with a full complement of strings, then played a return engagement in Hamburg, where it met its ignoble end.

McCartney recalled in a 1964 interview that he "didn't want to get rid of it, but I had to,

because it got smashed when I dropped it one day. It wasn't a complete write-off, but I didn't think it was worth repairing, so all of us . . . had a great time smashing it to bits by jumping up and down on it! Bit mad, I suppose, but we had to get rid of our pent-up energy sometimes and it seemed the 'obvious' thing to do at the time!"

Vertaling: 1960: Rosetti Solid 7: Geen solid body, maar een sunburst (zwart naar rood) semi-akoestische gitaar, gemaakt in Nederland door Egmond en hernoemd door de firma

Rosetti, die ze importeerde in het Verenigd Koninkrijk en verkocht voor ongeveer £20, inclusief de Royal pickup/scratchplate kit. "We gingen spelen in Hamburg," zegt McCartney in het Bacon-interview, "en ik had een Rosetti Solid 7 elektrische gitaar gekocht in Liverpool [bij Hessy's Music] voordat we gingen. Het was een vreselijke gitaar. Het was eigenlijk gewoon een mooi stuk hout. Hij was mooi geverfd, maar het was een rampzalige, goedkope gitaar." (Hij zag er behoorlijk indrukwekkend uit in de advertentie.)

Terug in Liverpool, nadat tijdelijk bassist Chas Newby was vertrokken, voorzag McCartney de Rosetti van nieuwe snaren met drie of vier bassnaren die hij, naar

verluid, had "geleend" van een piano (foto hieronder) en gebruikte hem totdat Sutcliffe terugkwam met zijn President-bas. De Rosetti, wederom met een volledige snarenset, speelde vervolgens een heroptreden in Hamburg, waar het een oneervol einde vond.

McCartney herinnerde zich in een interview uit 1964 dat hij "het niet weg wilde doen, maar ik moest wel, want het was kapot toen ik het op een dag liet vallen. Het was niet helemaal afgeschreven, maar ik vond het niet de moeite waard om het te repareren, dus we hebben er allemaal... enorm van genoten om het aan flarden te slaan door erop te springen! Beetje gek, denk ik, maar soms moesten we onze opgekropte energie kwijt en dat leek toen de 'voor de hand liggende' oplossing!"

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Lucky 7 1960

De restauratie van Brian May's Egmond

Brian en zijn eerste gitaar weer bij elkaar gebracht

Andrew Guyton is een Engelse gitaarbouwer, die onder meer werkt voor Brian May, Brian Adams en Mark Chapman. In oktober 2002 nam Andrew contact op met de gitaartechnicus van Brian May, Pete Maladrone, omdat hij gehoord had, dat de eerste gitaar van Brian gerestaureerd moest worden. In december bezocht hij Pete en Brian om te bespreken, wat hiervoor noodzakelijk was. De klus was eigenlijk erg eenvoudig: de bestaande afwerking moest verwijderd worden, de gaten opgevuld en andere reparaties

dienden uitgevoerd te worden, alsmede een compleet nieuwe afwerking met uitzondering van de toets (Brian wilde het ingespeelde gevoel van de bestaande afwerking behouden, dus bleef de toets onaangeroerd).

Gedurende de volgende maanden werd de gitaar stap voor stap en zorgvuldig gerestaureerd tot zijn oude glorie. In juni 2003 werd de gerestaureerde gitaar bij Brian afgeleverd en hij ging helemaal uit zijn dak.

[Klik hier](#) of scan de code en lees hier het volledige artikel met foto's over de restauratie van zijn eerste gitaar: een Egmond. Hetzelfde model als George Harrison:

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Brian May's Red Special

[Klik hier](#) of scan de QR Code en bekijk een filmpje waarin het verhaal verteld wordt over het bouwen Brian May's Red Special, waarin de Egmond gitaar ook uitgebreid aan de orde komt.

Armand

Armand (pseudoniem van Herman George van Loenhout) stond bekend om zijn voorkeur voor Egmond-gitaren. Armand gebruikte vaak een Egmond-gitaar, wat paste bij zijn non-conformistische imago en de eenvoud van zijn protestliederen.

De Egmond gitaar die hier staat is van Armand geweest en is beschikbaar gesteld door Let's Play Guitar Eindhoven.

Op de achterkant zit het volgende krantenartikeltje geplakt:

Luister en kijk naar een opname uit 2005 van 'Ben ik te min', een hitsingle uit 1966 van Armand. Het lied staat op de B-kant van zijn tweede single, 'Een van hen ben ik'. De oorspronkelijke A-kant van de single kwam niet verder dan de Tipparade, maar toen Radio Veronica enkele maanden na het verschijnen de B-kant van de single draaide, werd 'Ben ik te min ontdekt' en stond dit 14 weken in de Veronica Top 40 en bereikte de 5e positie.

Om het filmpje te bekijken [Klik hier](#) of scan de QR Code

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Gitaar van Armand

Peter Koelewijn

Het begin van de band (Peter Koelewijn and his Rockets). Optreden in De Lichtbron in Eindhoven.

Van links naar rechts Harry van Hoof, Charles Jansen, Peter Koelewijn, Peter v.d. Voort, Roelof Egmond (zoon van Gerard) en Anneke Grönloh. (1958)

Peter Koelewijn | Muziek Parade,

Tijdens opname “Kom van dat dak af”. Snaar was niet kapot maar de hals van de gitaar.

Op de foto ook Toon Wagemans die de band introduceerde bij Bovema in Heemstede (1960)

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Affiche platenmaatschappij Bovema (1960)
met daarop

Peter ook weer met zijn Egmond gitaar.

[klik hier](#) of scan de QR Code en luister naar "Kom van dat dak af", een opname uit 1971.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Cees and his Skyliners

Hier bij een optreden in zaal Maenen in Valkenswaard nog zonder de gedoneerde Egmond dubbelnek gitaren. 1962.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Geschenk voor The Skyliners

BEST, 7 oktober. — „The Skyliners, het bekende Eindhovense rock-combo, is verrast met een kostbaar en buitengewoon welkom geschenk. De grootste gitaarenfabriek van Nederland, de N.V. Egmond uit Best heeft de Eindhovense musici, die de laatste tijd met hun platen op CNR zoveel succes oogsten, drie nieuwe gitaren gegeven. Dat was voor de Eindhovenaren wel erg prettig, maar ze hebben tevens de primeur van Nederland. Ze vormen nu de enige band in ons land, die het nieuwste type gitaar bezit. Slag- en sologuitarist John Lamers en Cees Dingen kregen een instrument met twee halzen. De heer D. J. Egmond is de geestelijke vader van het produkt, dat n.l. tevens een mandoline heeft. Het is een welkome aanvulling, waardoor het

aantal muzikale mogelijkheden van het combo is vergroot. Het ligt in de bedoeling van „The Skyliners” om voor het personeel van de fabriek, die 1.000 gitaren per week aflevert, op te treden. De „dubbele” gitaar zal naar wordt verwacht, begin volgend jaar op de markt verschijnen. Donderdag a.s. werken de Eindhovenaren mee aan het programma voor de zieken „De Zonnebloem”. Ze zullen voor patiënten van een ziekenhuis te Groesbeek spelen. Er worden die avond opnamen gemaakt, die later via de radio zullen worden uitgezonden. Op de foto geeft de heer D. J. Egmond, technisch directeur van het bedrijf Cees zijn nieuwe gitaar. Harry v. d. Akker met zijn fonkelende bas-gitaar staat belangstellend toe te kijken.

Krantenartikel in het Eindhovens Dagblad van 7 oktober 1961

Bij een optreden in de Scala in Tilburg in 1962 speelden ze op de dubbelnekgitaren.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

John Lamers

John Lamers speelt op een Egmond dubbelhals, 1962.C.N.R. studio

Optreden C.N.R. 1961 door Cees and his Skyliners met John Lamers (zang + gitaar) en de Egmond dubbelhals gitaren.

Even luisteren: [klik hier](#) of scan de QR Code en je hoort 'Crazy love' (1962)

[Klik hier](#) of scan de QR Code en je hoort 'Ik bewonder jou' (1966) John Lamers inmiddels solo:

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

De dubbelnek gitaar

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

High Post

Ooit in 1968 had ik mijn eigen en eerste band opgericht met een paar jongens uit onze straat. De aanleiding was dat ik een gitaar had gekocht.

Hier speelde ik op de Egmond Gitaar 1968

"The Sparrows" oefenruimte in 1969 (het voormalig van Iterson Ziekenhuis)

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Mijn eerste echte gitaar was een 1968 Egmond Typhoon van een Amsterdamse gitaarwinkel.

Egmond

Door vele musici gekozen voor ensembles, opnamen, radio en T.V. Zeldzaam mooie klank en uiterst licht bespeelbaar. Afgeschuinde kast, bekleed met zwart of rood deluxe Riviëra vinyl. "Varifort" hals, "Vibratone" unit.

Typhoon 2 ES 1
met twee "Powertone" pickups.

Typhoon 3 ES 1
met drie "Powertone" pickups.

Typhoon 2 EBS 1
basgitaar met 2 "Powertone" pickups.

TYPHOON 3 ES 1

2 ES 1 2 EBS 1

104 x 35,5 x 3,7 cm / 40¹⁵/₁₆ x 14 x 1³/₈"

Deze gitaar kocht ik op afbetaling met het geld dat ik met het rondbrengen van bestellingen bij de groenteboer van Hooft uit Gouda verdiende. Helaas heb ik de gitaar verkocht.

[Klik hier](#) of scan de QR code om meer te lezen

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Tielman Brothers

In maart 1957 kwam de familie Tielman vanuit Tanjung Priok (Djakarta) naar Nederland en kreeg onderdak in contractpension Smolders aan de Baronielaan in Breda.

De eerste elektrische gitaar van de meeste Nederlandse gitaristen was vaak een Egmond Solid 7 of een Manhattan. Maar niet voor The Tielman Brothers; zij begonnen op Miller en Wilson, de luxe submerken van Egmond. Het waren Nederlandse producten uit de Egmond fabriek uit Best bij Eindhoven. Bij muziekhandel Spronk aan de Veemarktstraat kochten ze op afbetaling 2 grote witte elektrische Miller gitaren en één donkere Caledonië gitaar.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Egmond ES57-11CA

De 4 broers gingen optreden als The 4 T's en The Four Tielman Brothers.

De 4 T's: Andy, Reggy, Phonton en Loulou Tielman waren de grondleggers van de Nederlandse Rock 'n Roll. Ze maakten Rock 'n Roll op geheel eigen wijze. Het was geen Bill Haley, Elvis of Carl Perkins. Het had zijn basis in Indonesië en zou een exclusieve muziekstroming worden.

Indorock werd aan het eind van de vijftiger jaren een fenomeen en is het tot op de dag van vandaag gebleven.

Toen hun instrumenten tijdens de Expo 58 tentoonstelling in Brussel verbrand waren, bestelde Andy's toenmalige schoonvader in Amerika Gibson versterkers en gitaren: een Les Paul Gold Top, een ES 335 en een Les Paul Custom. Gibsons waren peperduur en überhaupt niet in Europa verkrijgbaar, naar alle waarschijnlijkheid zijn The Tielman Brothers de eerste popgroep in Europa die Gibsons bespeelden.

[Klik hier](#) of scan de QR Code en kijk en luister naar de Tielman Brothers - Rollin Rock (best rock 'n roll / Indo Rock) Live TV show 1960

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project Deel 3: Der Kongress Tanzt

Siert van den Berg - 5:08

Deel 3 van het Egmond Project gaat dieper in op de betekenis van het Duitse stadje Markneukirchen voor de geschiedenis van de gitaar. Behalve voor de oorlog het belangrijkste centrum voor bouwers van muziekinstrumenten, was het ook de geboorteplaats van Christian Friedrich Martin, die zijn stempel zou drukken op de gitaarbouw zoals we die heden ten dage kennen.

[Klik hier](#) of scan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project Deel 4: "Zupfgeigenhansl"

Siert van den Berg - 11:30

In het begin van de 20e eeuw was de mandoline in Amerika zeer populair. Ze werden bespeeld in grote muziekgezelschappen. Orville Gibson was een van de bekendste bouwers. Voor zijn eerste mandolines en gitaren, die uitkwamen vanaf 1894, gebruikte hij ideeën uit de vioolbouw. Omdat er meer vraag was dan hij had verwacht, was Orville in 1902 genoodzaakt een bedrijf op te starten dat zijn instrumenten op grotere schaal zou maken: "Gibson Mandolin - Guitar Co., Ltd".

In 1919, een jaar na de dood van Orville, kwam Lloyd Loar, mandolinist en akoestisch ingenieur, voor Gibson werken. Hij verfijnde de originele ontwerpen van Orville en bracht de eerste gefrette instrumenten met f-gaten uit: de F-5-mandoline en de L-5-gitaar.

[Klik hier](#) of scan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Het Egmond Project Deel 7: "De jaren des ondersheids"

Siert van den Berg - 24:34

Aan het eind van de zestiger jaren komt Egmond in de problemen. Er komen steeds meer Amerikaanse gitaren op de markt. Gitaren van zeer goede kwaliteit, die de voorkeur krijgen van de belangrijkste Nederlandse beroepsmuzikanten. Het merk Egmond krijgt meer en meer het imago van goedkoop, slecht gemaakt en slecht bespeelbaar. Als bovendien de export van de massaal geproduceerde en zeer goedkope Toledo gitaren naar Amerika wegvalt vallen de eerste ontslagen.

[Klik hier](#) of scan de QR Code om deel 7 te bekijken

Zie ook www.siertvandenbergh.com

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

YouTube demo filmpje

Egmond gitaar; model en herkomst onbekend

“A very nice and possibly rare guitar once made by Dutch Egmond Brothers perhaps in the late 50ies or early 60ies. I found not one picture on google about this guitar nor any description what model it could be. If you have some information about it please let me know.”

Rolatau - YouTube 13 mei 2014

[Klik hier](#) of scan de QR Code om naar het filmpje te gaan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

In het Muziekcafé van 9 februari jl. werd datzelfde type gitaar ook bespeeld door Dapper Dan.

[Klik hier](#) of scan de QR Code om naar Dapper Dan te luisteren

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Andere Egmond producten - Versterkers

Bij een elektrische gitaar hoort een versterker en dus gingen de gebroeders Egmond in het midden van de vijftiger jaren te rade bij Philips in Eindhoven, die natuurlijk voldoende kennis hiervoor in huis hadden. Het resultaat was de Royal V 630 koffer versterker. Deze was zeer Spartaans uitgevoerd: een enkele volumeregelaar, die tevens de aan/uit schakelaar was; een EZ 80 gelijkrichterbus, een ECC 83 voorversterkerbus en een EL 84 eindbus. Wat de buizenbezetting aangaat doet de V 630 veel aan één van de beste Fender versterkers, de Champ denken. Deze was voorzien van 5Y3GT/GZ 34 gelijkrichterbus, een 12AX7/ECC 83 voorversterker bus en een 6V6/EL 90 eindbus.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Andere Egmond producten - Versterkers

De Royal V 830 combo versterker was qua regelmogelijkheden al veel volwassener. Dit model had twee ingangen: één voor 6,3 mm steekplug en één met een Ronette schroefaansluiting. Verder was de V 830 voorzien van twee volumeregelaars guitar 1 en guitar 2, een aan/uit schakelaar, regelaars voor snelheid en intensiteit van de tremolo en een Ronette schroefaansluiting voor de afstandsbediening van de tremolo. De extra luidsprekeraansluiting is achteraf aangebracht. De buizen bestukking was als volgt: een EZ 80 gelijkrichterbuis, een EF 86 penthode voorversterkerbuis, een ECC 83 en een EL 84 eindbuis. Er is ook een uitvoering met drie Ronette schroefaansluitingen.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Andere Egmond producten - Versterkers

The V 1821 uit de catalogus van 1961: 30W buizenversterker

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Andere Egmond producten - Versterkers

[Klik hier](#) of scan de QR Code en kijk en luister hoe deze (rechts) Egmond versterker klinkt

Vega gitaren

Dit is een van de submerken uit de Egmondfabriek, maar wel een naam met historie. Sinds 1881 bouwde Vega banjo's en later ook uitstekende jazzgitaren.

In het begin van de zeventiger jaren besloot de directie van Martin, een muziekinstrumentenfabrikant uit de U.S.A., hun activiteiten uit te breiden met goedkopere gitaren en zij zochten daarom producenten in Europa.

Omdat er dringend werk nodig was voor Egmond, werd een overeenkomst gesloten, dat Egmond gitaren voor Martin zou gaan bouwen met de merknaam Vega, die sinds 1970 in het bezit van Martin was.

Dit vond natuurlijk niet plaats op de lopende bandproductie, maar Egmond had voldoende vaklieden in dienst om dit op een adequate wijze uit te voeren. De Vega gitaren moesten een afspiegeling worden van de Martin gitaren, weliswaar op een lager prijsniveau, maar wel van een uitstekende kwaliteit.

Egmond kon uiteindelijk niet voldoen aan de hoge kwaliteitseisen die door Martin aan de gitaren gesteld werden, en de samenwerking werd in 1977 beëindigd. Dit betekende tevens het faillissement.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Vega gitaar

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Wilson gitaren

Wilson was een van de submerken van Egmond. Aan het einde van de vijftiger jaren fabriceerde Egmond een aantal prestigieuze gitaren, niet alleen onder de eigen naam maar ook onder de submerken Caledonië, Miller en Wilson.

Naar verluidt voerde men onder de naam Wilson zes modellen. Het model dat een plekje in de expositie gekregen heeft is naar alle waarschijnlijkheid de Wilson 57/1 CA Sunburst, die naderhand van een element is voorzien.

“Het is een extra groot model Jazz guitar. Gespoten in warme bruine kleur, prachtig genuanceerd en hoogglans gepolijst, inlegwerk langs toets en klankkast. Ook verkrijgbaar in zwart en wit” aldus de catalogus van Wilson.

Naast de Wilson gitaren zijn nog veel meer (50+) submerken op de markt gekomen.

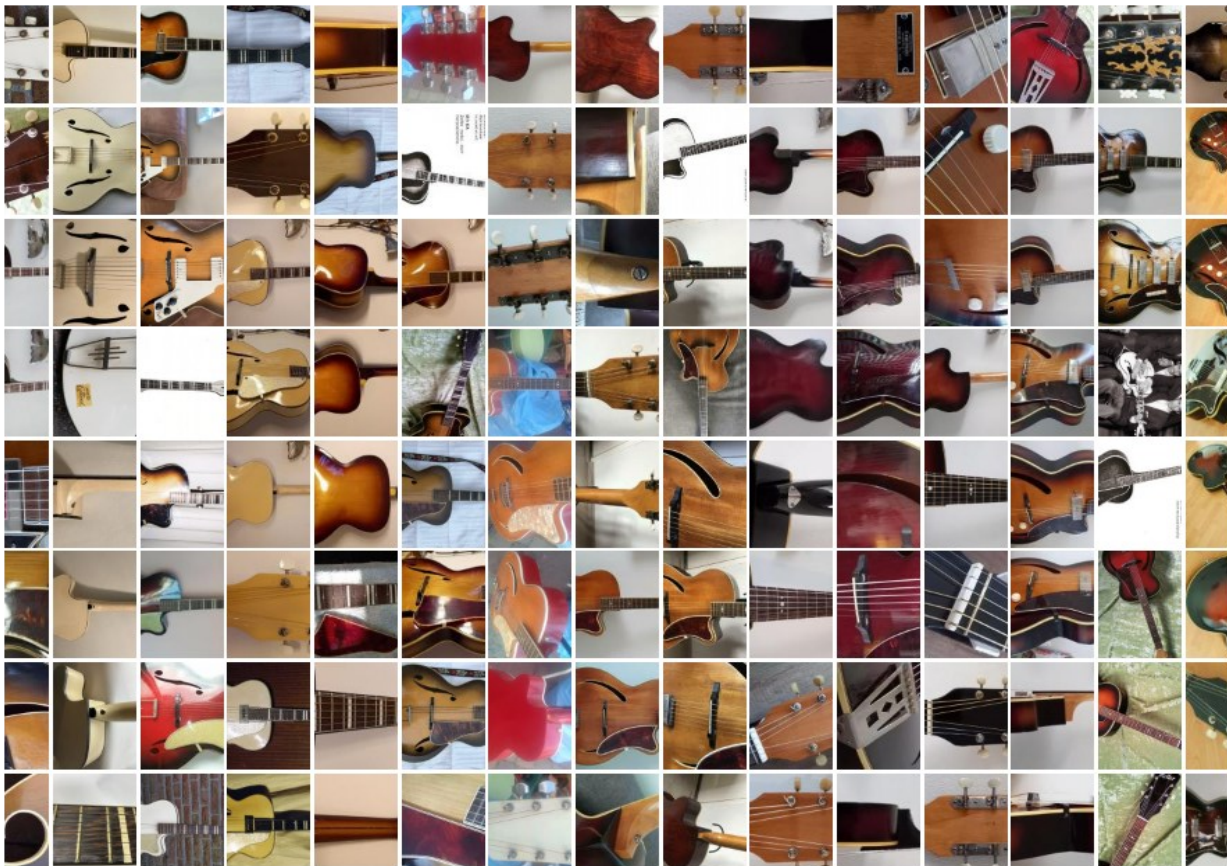

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

De vele submerken van Egmond

Egmond had naast hun eigen merknaam diverse eigen submerken en produceerde ook gitaren voor derden onder vele andere namen.

Onderstaand een aantal voorbeelden: Academy, Alberti, Alex, Alfesta, Alpha, Antoria, Astra, Bolero, Caledonië, Cameo, Cerlino, Combo, Dixieland, El Cordobes, Frima, Goldene

Harfe/Harmonie, Hi-Spot, Jester, Lido, Lion, Luxor, Manhattan, Marvel, Marizza, Miller, Nobility, Oriona, Orpheum, Royal, Royalist, Roderich Paesold, Romu, Stadium, Stradivarius, Strad-O-Lin, The Moltar, Tonemaster, Tonica, Top Special, Vander, van Zalinge, Vega, Western, Wilson. Het Britse Rosetti hanteerde naast de Egmond benamingen nog eigen versies en sublabels. Er zijn meer dan 50 sublabels gemaakt door Egmond.

Op de site www.cliff-shadowsmeeting.eu worden vele submerken besproken. [Klik hier](#) of scan de QR code om naar deze site te gaan.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

YouTube demo filmpje

Hier wordt een van de gerestaureerde Egmonds van Hans Pijnenburg bespeeld.

Hans heeft zowat zijn hele leven in de gitaren gezeten. Begonnen bij Egmond en meeverhuisd naar Boxtel. Details daarover zijn elders in de expositie te vinden.

En nu na zijn pensioen restaureert hij nog steeds Egmond gitaren. De gitaren die hij ter beschikking heeft gesteld uit zijn eigen collectie staan op de beide zijanten van het podium.

[Klik hier](#) of scan de QR code om naar het filmpje te gaan

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Alpha gitaren

Alpha is het laatste submerk van Egmond.

Egmond bracht onder de merknaam Alpha een aantal Western- en klassieke gitaren uit. Aanvankelijk als onderdeel van de Martin organisatie. Voor de vermelding daarvan was echter geen toestemming gegeven door Martin en werd de merknaam Alpha gehanteerd.

Nadat het doek voor Egmond ten tweede male was gevallen is een deel van het machinepark naar de Sociale Werkplaats De Spiegel Boxtel overgebracht. Onder leiding van een geselecteerd aantal oud werknemers uit Best worden daar opnieuw gitaren gebouwd in de sociale werkplaats WSD De Spiegel. Nu onder de naam Alpha.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Alpha gitaren

Louis van Ojen, die daar werkte en zijn exemplaar beschikbaar heeft gesteld voor de expositie, vertelde dat zijn Alpha gitaar uniek is. Bij het ter ziele gaan van de productie in de Sociale Werkplaats in Boxtel is deze gitaar samengesteld uit 'rest' houtsoorten. Een unieke Alpha dus.

Eind 1977 viel het doek voor de productie van de C.F. Martin gitaren in de voormalige Egmond fabriek in Best. Het betekent ook het faillissement van deze vestiging. Achter de schermen wordt gewerkt aan een doorstart. In 1979 werd de productie hervat in Boxtel. Onder leiding van een geselecteerd aantal oud werknemers uit Best worden opnieuw gitaren gebouwd in de sociale werkplaats WSD De Spiegel. Nu onder de naam Alpha.

[Klik hier](#) of scan de QR code en kijk deel 9 (19:02 min) van de films van Siert van den Berg over deze periode.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Alpha Gitaar

Bij het ter ziele gaan van de Sociale werkplaats in Boxtel is deze gitaar samengesteld uit 'rest' houtsoorten. Een unieke Alpha dus.

Alfesta gitaren

Alfesta is een submerk van de Alpha gitaren. De Alfesta's werden in de jaren 70 in Boxtel geproduceerd en hadden een wat mindere kwaliteit en de prijs was dan ook lager.

De Alfesta 090 die hier staat is een uitstekende bluesgitaar, maar de afwerking is beduidend minder dan de Alpha gitaar hiernaast. De gitaar is echter wel voorzien van een ingelegd rozet.

Verder werden er ook klassieke modellen geproduceerd: de Alfesta CL 010 en de Alfesta CL 020. Ook bouwden ze Westerngitaren: de W160 Jumbo Western gitaar. Een ander model is de Alfesta CX30, een eenvoudig type in de lijn van de klassieke gitaren. Weliswaar uit massief hout vervaardigd, maar van B kwaliteit. Het rozet was niet ingelegd, maar was een sticker.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Alfesta gitaar

Artikel Egmond gitaren in de jubileumuitgave van het Eindhovens Dagblad ED 100

Pagina ED 100 verschijnt in het jubileumjaar van het Eindhovens Dagblad
ed.nl/ed100

zaterdag 28 januari 2012 Eindhovens Dagblad

ED 100 | 33

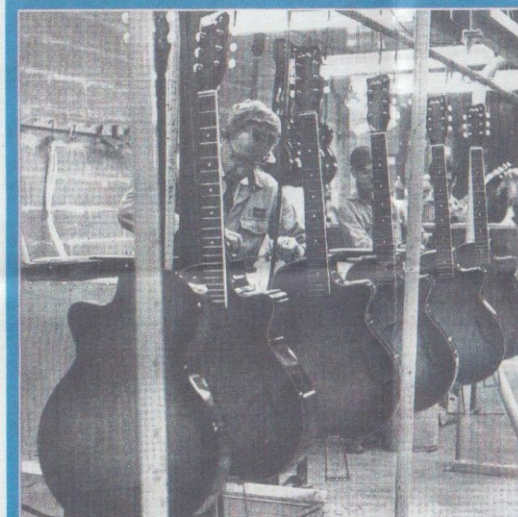
Rock 'n roll uit de Frankrijkstraat

OUDE GLORIE

Ooit hoog in de hitlijsten en groot in de krant, niet veel later in de vergetelheid geraakt. In de serie verhalen rond het honderdjarige jubileum van het ED blik de redactie terug op enkele hoogte- en dieptepunten uit Eindhovens muziekgeschiedenis.

door Jan Speelman

Met de kennis van nu had de krant misschien wat respectvoller over de band geschreven. 'De Beatles zorgen voor volop werk in Best', kopt het ED op 9 april 1964. 'Als het de gitarenfabriek, de NV Egmond in Best op het ogenblik naar den vleze gaat, dan is dat voor een heel groot deel te danken aan The Beatles. De veel aanbieden, maar ook verguisde Engelse jongetjes die de centen van hun kapper almaar in hun zak houden, hebben de afzet van goedkope beginnersgitaren in Engeland, Ierland en sinds kort ook de Verenigde Staten omhoog gestuwd. Gevolg: overwerk, uitbreiding van personeel en nieuwbouw bij de firma Egmond. De productie kan de vraag nauwelijks voor een derde aan en drie keer per week gaat er een zending per vliegtuig naar de overkant van de Noordzee.' Midden jaren zestig was de Eindhovense firma Egmond (die ver-

Arbeiders aan het werk midden jaren zestig in de Egmond-gitarenfabriek in Best.

'Engelse jongetjes die de centen van hun kapper almaar in hun zak houden'

huisd was naar Best), de grootste gitarenfabriek van Europa, met een productie van 800 gitaren per dag en 200 man personeel in dienst. Het was een onwaarschijnlijk groot succesverhaal, over hoe dankzij de zakelijke en technische kwaliteiten van de broers Egmond de gitaarfabriek wereldwijd een succes werd. Belangrijke factor in het succes wa-

ren de talloze artiesten die op de gitaren speelden, zoals The Tielman Brothers, Peter Koelewijn, The Blue Diamonds en dus The Beatles. George Harrison leerde zijn eerste akkoorden op een gitaar die in de oude fabriek aan de Frankrijkstraat in Eindhoven was geproduceerd: een Egmond 105/0, die de vader van Harrison voor zijn dertiende verjaardag had ge-

kocht bij muziekhandel Rosetti in Londen. Ook Paul McCartney speelde op Egmond-gitaren: voor zover bekend een basviool en een 1960 Rosetti Solid 7. Gevolg: de talloze jongeren die zelf een band starten, willen ook een gitaar van Egmond. Maar het succes groeit de fabriek boven het hoofd. De kwaliteit van de gitaren

lijdt onder de druk van de productie. Zo wordt de droogtijd van het hout noodgedwongen steeds korter en plakt bij sommige fonkelnieuwe exemplaren het inpakplastic aan de lak van de gitaren vast, omdat er te haastig wordt geproduceerd.

Bovendien krijgt Egmond het zwaar te verduren door concurrentie uit Azië. Spotgoedkope gitaren uit met name Japan komen met containers vol de haven van Rotterdam binnen. Een Japanse gitaar kost in die dagen 25 gulden, de goedkoopste Egmond 150 gulden. De zaak wordt zonder succes overgenomen door een Amerikaans bedrijf, waarna de gitaren alleen nog maar gemaakt worden in een sociale werkplaats in Bostel. In 1976 valt het doek.

Onder liefhebbers zijn de Egmond-gitaren echter nog zeer gewild, getuige talloze websites over het onderwerp. Onder meer over de legendarische Egmond 105/0 van George Harrison, die destijds vijftig gulden kostte, maar in 2003 werd geveild voor 276.000 pond. Vandaag de dag is de gitaar te zien in het The Beatles Story Museum in Liverpool.

En Paul McCartney schijnt nog steeds geregeld op zijn Egmond basviool te spelen. Made in Eindhoven.

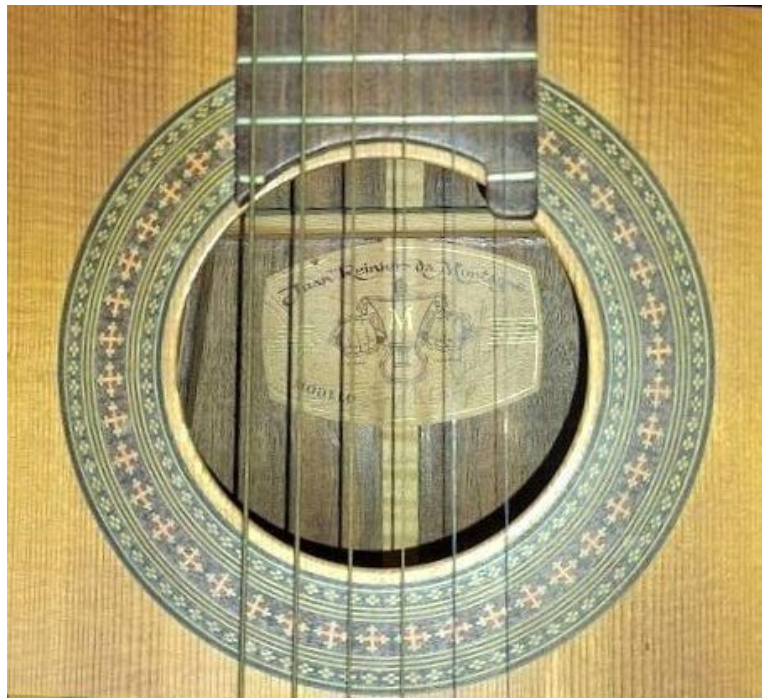
De informatie in dit artikel is voor een belangrijk deel afkomstig uit het geweldige boek 'Beatstad Eindhoven, hoe het ware leven begon' van Frans Dekkers.

Juan da Montagne

Juan da Montagne, zoals Jan Reinier van den Heuvel zichzelf noemde, had in de periode waarin hij voor Egmond werkte een bijzondere positie. Jan was afkomstig uit Geldrop en Egmond verkoopleider Willy Maréchal karakteriseerde hem als volgt: 'een fantast, maar hij kon wel goed gitaren bouwen, hoewel twee van zijn gitaren, bestemd voor de Kunstlerausstellung in Wenen al na een paar maanden een kromme hals vertoonden'.

Jan van den Heuvel had binnen de Egmond fabriek een eigen afdeling, waar handmatig hoogwaardige gitaren gebouwd werden. Hij werd hierbij geassisteerd door Seger Huls. Tegenwoordig wordt dit een Custom Shop genoemd. Voor de Egmond instrumenten, die in grote aantallen gebouwd werden, waren goedkope materialen essentieel, maar voor de Da Montagne gitaren werden zeer goede houtsoorten en onderdelen gebruikt. Deze waren in voldoende mate aanwezig, omdat Egmond ook gitaren voor de gerenommeerde merken Framus en Hopf produceerde. De verkoopprijs was dan ook navenant: meer dan f 1.000 (€ 450). Ter vergelijking: een Egmond Toledo Spaanse gitaar kostte f 85 (€ 38).

Na het faillissement van Egmond vestigde Juan da Montage zich als zelfstandig instrumentenbouwer in een mooi herenhuis op de Heuvel in Geldrop. Zijn werkplaats was op zolder en beneden was de showroom compleet met een bar. Iedere zaterdag kwamen muzikanten hier bijeen om te jammen. Naast klassieke en flamenco gitaren bouwde Jan van den Heuvel ook luiten, vihuela's en andere historische snaarinstrumenten

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Montagne gitaar

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Rozetten (mozaïek ringen) - Dick Egmond

In 1969/1970, toen de werkzaamheden van Dick Egmond bij de Egmond gitaar fabriek in Best stopten, is hij in de werkplaats achter het woonhuis aan de Wilhelminalaan in Geldrop begonnen met de fabricage van mozaïekringen, rozetten, voor akoestische gitaren.

Hij bedacht en ontwierp, uiteraard, de benodigde machines en samen met zijn zwager Janus heeft hij deze geconstrueerd.

Dick, zijn vrouw Zus en Janus hebben enkele jaren deze mozaïekringen geproduceerd. Ze werden vooral veel aan Duitse gitaarbouwers geleverd.

In 1975/1976 moest Dick deze werkzaamheden stopzetten in verband met zijn gezondheid. De machines, de knowhow en de klantencontacten werden verkocht aan de Duitse firma, Dieter Strathe, die de productie voortzette.

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Naar aanleiding van de publiciteit rondom het evenement hebben we een mail ontvangen van Dieter Strathe, de man die indertijd de spullen heeft overgenomen. Zijn verhaal: "Ik heb Dick Ieren kennen in de tijd dat ik bij Reinhold Seiffert in de leer was. Later was ik in de leer bij Manfred Pletz*. In deze tijd (1975) heb ik het bedrijf dat die mozaïekringen maakt overgenomen. Alle machines werden naar Duitsland/Taunusstein - Wehen overgebracht. In 1980 heb ik de firma aan Karin en Winfried Rost verkocht. Hun zoon runt intussen de firma in Macken/Hunsrück. De speciale machines die een vriend van Dick (red: zwager) geconstrueerd en gebouwd heeft, zijn nog steeds in bedrijf."

*De gitaar met de mozaïekring die in de expositie staat is ook van Manfred Pletz

[Klik hier](#) of scan de QR Code en bekijk de website van fa. Rost

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Pletz gitaar met mozaïek van Dick Egmond

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

De Egmond Gitaar

Documentaire van Siert van den Berg - 1 u. 9 min. 8 sec.

De geschiedenis van een familiebedrijf uit Eindhoven, dat in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw uitgroeide tot de grootste producent van gitaren in Europa. Ze bouwden in 1960 een nieuwe moderne fabriek in Best waar jaarlijks 200.000 gitaren worden gemaakt. Maar net als andere westerse merken kent Egmond een enorme terugval door de import van goedkope instrumenten uit Azië. De Egmond familie gaat eraan ten onder en in 1972 wordt de fabriek een speelbal van een grote internationale handelsonderneming: Tolchin. Halverwege de jaren zeventig zoekt C.F. Martin naar samenwerking met Europese fabrikanten als het Zweedse Levin. Ook in de fabriek van Egmond in Best worden Martins gemaakt onder de naam Vega Guitars, made by Martin in The Netherlands.

[Klik hier](#) of scan de QR Code om de documentaire te bekijken.

Alle documentaires die Siert van den Berg heeft gemaakt staan op zijn website:
www.siertvandenbergh.com

Boeken over de Egmond gitaar

“Egmond Het legendarische Nederlandse gitaarmerk”

Auteur: Cees Bakker

Over het boek: “Dit grote A4-formaat boek telt maar liefst 515 pagina's. In 114 rijk geïllustreerde hoofdstukken wordt de hele geschiedenis van het merk Egmond besproken.

Alle akoestische, elektrische en semi-akoestische gitaren komen aan bod, evenals de basgitaren, versterkers en de 38 submerken, waaronder Airstream, Alberti, Alfesta en Alpha. “Daarnaast komen er diverse Egmond spelers aan het woord, zoals Brian May en Andy Tielman en gitaarbouwer Wim Heins.”

Een geplastificeerd exemplaar van dit boek ligt ter inzage.

“Egmond Frères - Gitaarfabriek in Nederland”

Auteur: Wim Markenhof

“Wim Markenhof verzamelt sinds 1995 Egmond gitaren en bezit nu ruim 50 exemplaren. Inmiddels is het verzamelen van informatie over Egmond gitaren een passie geworden. Zoals hij zelf zegt: 'Daar ik het zeer jammer zou vinden wanneer Egmond zo maar uit onze geschiedenis zou verdwijnen, wil ik een serieuze poging wagen dan maar zelf HET EGMONDBOEK te gaan schrijven'.” door Wim Markenhof

Oktober 2001

Bron: publicatie op GitaarNet.nl

Veel teksten en foto's in de expositie zijn gebaseerd op de informatie die op internet en in deze twee boeken te vinden is.

Beide auteurs zijn inmiddels overleden. Het eerste exemplaar van het boek van Wim Markenhof is door hem persoonlijk overhandigd aan Zus Egmond-Raaijmakers, de vrouw van Dick Egmond, die ook door Wim geïnterviewd is ten behoeve van het boek. Dit eerste exemplaar en foto's van de overhandiging zijn te zien in een van de vitrines.

Beide boeken zijn niet meer verkrijgbaar.

Krantenartikel Eindhovens Dagblad

▲ Loekie Ruissen met haar Egmond-gitaren. Opa Uilke kijkt toe. FOTO
RENE MANDERS/DCI MEDIA

Hommage aan de Eindhovense gitaar

Naar aanleiding van deze oproep in het Eindhovens Dagblad in januari 2025 zijn veel verhalen binnengekomen.

Zeker een miljoen gingen er over de toonbank. Niet zozeer omdat de Egmond-gitaar zo goed klonk, nee hij was vooral populair omdat hij zo goedkoop was. Loekie Ruissen-Egmond uit Geldrop laat het illustere gitaarmerk van haar opa Uilke weer schitteren met een expositie.

Willie Thijssen

Best/Geldrop/Eindhoven

Zelf heeft ze er nog drie in haar bezit, vooral vanwege de nostalgische waarde. Ze bekent dat ze het liefst op haar Aria speelt. „Maar nu ik ouder word, kijk ik met steeds meer bewondering terug op het familiebedrijf”, vertelt ze over de expositie die later dit jaar te zien is in De Weeffabriek in Geldrop.

Haar opa Uilke Egmond (1878) begint halverwege de jaren 30 de eerste gitaren te bouwen. Hij was stationschef in Valkenswaard bij de NS. „Toen hij op 55-jarige leeftijd met pensioen ging, wilde hij nog van alles. Hij was heel creatief. Hij speelde viool en begon zelf met het bouwen van violen. Al snel erna is hij overgestapt op gitaren”, aldus Ruissen (72).

De eerste gitaren worden gebouwd vanuit huis aan de Kerkstraat in Eindhoven en een schuurtje aan de Gestelsestraat. Het bouwen van een gitaar duurt dan nog een week. In de Tweede Wereldoorlog komen de vier zonen in het bedrijf: Gerard, Pieter, Jaap en Ruissens vader Dick.

Later komen er fabriekjes in de Ten Hagestraat aan de Smalle Haven en in de Frankrijkstraat. In 1950 werken er al twintig man en worden vijftig gitaren per week gebouwd. Tien jaar later maken tachtig man zo'n tweeduizend gitaren per week.

In 1960 vestigt het bedrijf zich in een nieuw fabriekspand aan de Randweg 2 in Best. Met de enorme populariteit van de Beatles neemt in de jaren 60 ook de verkoop van de Egmond-gitaar een vlucht. Ruissen: „Iedereen wilde toen ineens in een band spelen.”

In Best komt het bedrijf tot volle bloei en worden er jaarlijks honderdduizend akoestische en elek-

trische gitaren gemaakt. Uiteindelijk gaat de gitaarbouwer ten onder aan concurrentie. De fabriek sluit in 1976.

Bij veel gitaarspelers roept de Egmond-gitaar nog altijd warme gevoelens op. Dat komt vooral door het illustere rijtje muzikanten dat deze Eindhovense gitaar bespeelde, onder wie Roy Orbison, Paul McCartney en George Harrison van The Beatles en Brian May van Queen.

Ruissen: „Tijdens een trip in Engeland heb ik het Beatlesmuseum in Liverpool bezocht. Daar hangt de Egmond-gitaar van George Harrison. Hij was 9 jaar toen hij de gitaar kreeg van zijn pa.”

De Egmond-gitaar was in die jaren erg in trek in Engeland. „Door

**George Harrison
was 9 jaar toen hij
de gitaar kreeg
van zijn pa**

– Loekie Ruissen-Egmond

een handelsboycot tussen Engeland en Amerika werden er geen Amerikaanse gitaren geïmporteerd. De Egmond-gitaar was toen in Engeland een gewild alternatief.”

Ruissen heeft de expositie al redelijk in de steigers staan. Ze heeft verschillende originele Egmond-gitaren die ze kan exposeren. Ze heeft ook historische krantenartikelen, documenten en attributen uit de fabriek verzameld, waaronder het borstbeeld van opa Uilke. Lenny Kuhr (ook Egmond-fan) treedt op en er zijn workshops van Kunstkwartier. Bezoekers kunnen er ook de film van Siert van den Berg over het bedrijf bekijken.

■ Het evenement is in de herfstvakantie gepland, van 10 tot 17 oktober in De Weeffabriek in Geldrop. Wie nog Egmond-spullen of een originele Egmond-gitaar heeft en er een bijzonder verhaal over weet, kan zich melden via egmondhistorie@gmail.com.

Enkele reacties op het krantenartikel.

Hallo Loekie,

Ik zou mezelf ook tot de regionale artiesten willen rekenen. Ook begonnen met een Egmond Princess gitaar en later met een Egmond Princess bas.

De Helmondse band FAX was de eerste semi-profband.

De zanger daarvan heeft mijn bas beschilderd met een Jimmy Hendrix kop, ja, het was 1967. De bas wordt op dit moment weer bespeelbaar gemaakt.

Daarna in Eindhoven Bertus Borgers ontmoet en leren improviseren allemaal op de Egmond bas, midden en eind jaren 60.

Vanaf 1970 begonnen met de Fanfare, wel een vreemde naam voor een symfonische Jazz rock band, waaruit in 1974 Bots is gevormd, je kent vast "Wat zullen we drinken, 7 dagen lang".

Peter Koelewijn was onze producer van de 4 eerste lp's. Vanaf 1972 wel overgestapt, eerst naar Danelectro longhorn en daarna Fender Jazz bass, die ik beide nog bezit.

De Vega-gitaar van de foto komt uit de Boxtel periode waar mijn vader ook nog bij betrokken was. Daarna nog in meerdere bands gespeeld, veel in Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Frankrijk, Denemarken en de USA.

Bots heeft bestaan tot 2020 en gestopt vanwege de corona periode waar alles gecancelld werd. Lenny Kuhr heeft op een cd van 2010 nog een liedje gedaan met ons.

Alles is dus wel begonnen met een Egmond zoals bij velen zoals jij al opmerkte maar ook dankzij mijn vader die in die tijd nauw samenwerkte met jouw vader.

Noutd

Ook Noutd heeft enkele gitaren uit zijn collectie ter beschikking gesteld voor de expo, waaronder de gitaar met het portret van Jimmy Hendrix.

M'n eerste 12 snarige gitaar. Egmond.
Gekocht bij Hartjes in Arnhem.
Boudewijn

Een anekdote heb ik niet, maar ik ben wel uit die tijd. Ik ben nog bij Egmond thuis geweest in Son. Waarschijnlijk bij een zoon van opa Uilke. Ik kende zijn kleinzoon Joost via een bandje waarin hij speelde met een paar vrienden van mij. Zij hadden een prachtige villa in Son met uiteraard een garage waarin Joost en kornuiten oefenden. Dat ging zo hard dat de vader van Joost klachten over burengerucht kreeg. Bij mijn weten speelde overigens niemand toen op een Egmond. Joost speelt trouwens nog steeds in Eindhoven en omgeving en is een geziene muziek persoon in de scène.

Dick

Helaas heb ik geen Egmond gitaar in mijn bezit gehad. Waarom dan dit verhaal? Als kind wilde ik graag een gitaar. Ik ben geboren in 1948. Geld voor een gitaar had ik niet of was er simpelweg niet. Dus na mijn schooltijd ben ik een avondopleiding gaan doen op de LTS aan de Kaarderstraat in Eindhoven. Ik werkte toen al als elektricien. Dat betekende een half uur eerder stoppen met werken, met de bus naar het Centraal Station en dan te voet naar de Kaarderstraat. Om 21:30 de omgekeerde route, opnieuw te voet. Maar dan altijd even stoppen bij de gitaarfabriek en likkebaardend staren in de etalage. Ik herinner me de naam niet meer, maar dat moet bij Egmond zijn geweest. Tot een muzikale carrière is het bij mij dus niet gekomen, maar ik denk nog vaak terug aan die dromen voor de etalage. Hartelijke groet en succes met je expositie.

Frans

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Wat leuk om over de Egmond gitaar te lezen.
ik heb zelf ook nog een oude Egmond gitaar staan. Die heeft al een aantal omzwervingen gemaakt. Mijn broer heeft die gekregen toen we in Hilversum woonden. (waarschijnlijk begin jaren '60). Daar heeft hij er les op gehad van Wessel Dekker. Met verhuizing naar 's Hertogenbosch is de gitaar met mijn moeder meegegaan. Van daaruit hebben wij hem gekregen en staat de gitaar nu al jaren bij ons in Eindhoven. Leuk dat het dus een echt Eindhovense gitaar is.
Mocht je interesse in de gitaar hebben dan hoor ik het graag en is die beschikbaar.
Het is een klassieke gitaar met serie nrs op de kop een liggende 8 en 201, achterkant op de kop nr 71024174

Gusta

De gitaar hebben we opgehaald en staat in de collectie.

Egmond heeft gezorgd dat in de jaren 50 van de vorige eeuw voor de jeugd de elektrische gitaar als instrument gemakkelijker bereikbaar werd. Ik woonde destijds in Nederlands Nieuw Guinea waar de eerste elektrische gitaren die ik in handen kreeg naast de zelfgemaakte exemplaren, Egmonds (Manhattan) waren die versterkt werden via pickup aansluiting op de radio.
De meeste Nederlandse Bands speelden ook op Egmond gitaren.
Zoals Peter Koelewijn en zijn Rockers.

Roy

▲ De vader van lezer Henri bij de Egmonds.

Egmondgitaren

Na het lezen van de brief met foto van de band Question Mark in het ED, waar ik oud-muziekcollega Willem Kruijsdijk herkende, besepte ik hoe kort mijn lijntje met Egmondgitaren was. In de hoogtijdagen van Egmond begon ik als prille tiener met muziek maken. Niet als gitarist maar als drummer.

Dus moest ik op zoek naar oude drumstellen onder de 100 gulden die met lijmtangen aan elkaar hingen. Uitgerekend mijn eigen vader ging in die tijd aan de slag bij Egmond als lakspuiter. Zij maakten geen drumstellen, dus mijn muziekmaatjes hadden voor minder geld een nieuwe gitaar en ik een totaal versleten drumstel.

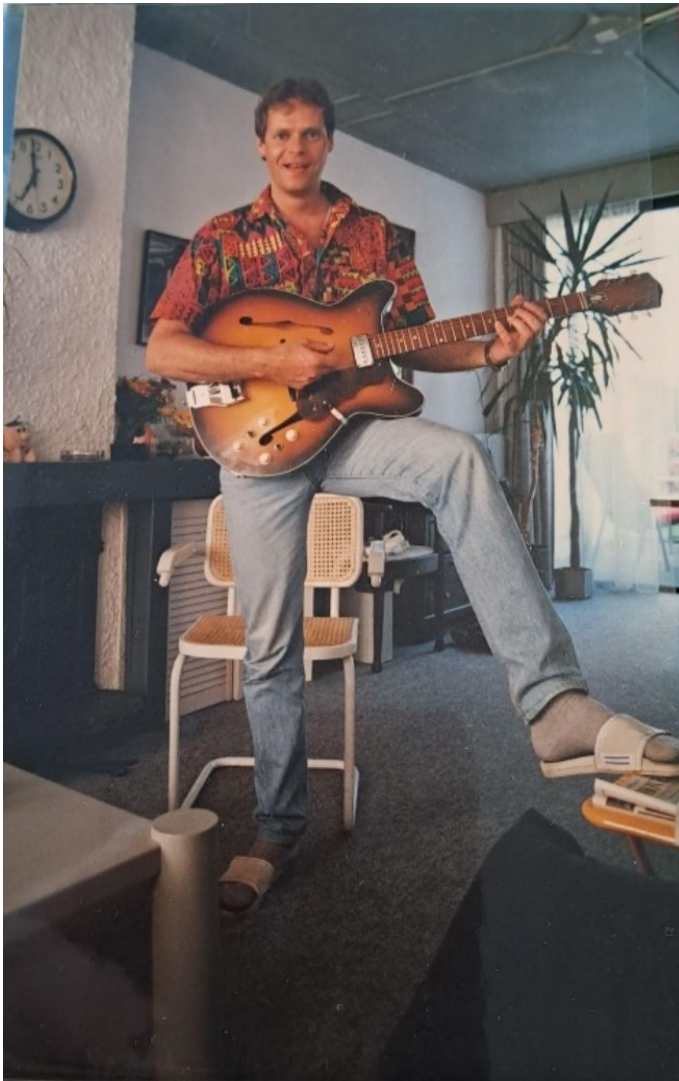
Maar het mooiste dat ik me herinner is hoe trots mijn vader was toen hij daar werkte. Hij vertelde vaak op feestjes dat de gitaar van George Harrison misschien wel door hem gespoten was.

Na lang zoeken vond ik een foto van hem aan het werk daar (zie foto). Vanaf eind jaren 60 heb ik in talloze Eindhovense bands gespeeld en was de naam Egmond ook altijd aanwezig; we kochten onze spullen bij Muzica. Later heb ik ook nog muziekprojecten met Joost Egmond gedaan. Kortom, wat een mooie tijd was dat!!

Henri Hoeymans, Eindhoven

DE LEGENDARISCHE EGMOND GITAAR

Hallo, ik heb deze foto nog. Rond 1989 had ik deze Egmond. Ik heb hem niet lang gehad, heb hem weer geruild tegen een schoolklok. De slippers zijn ook wel gaaf.....

Peter

Het is weer Zaterdagmorgen.

Meneer Brandts van de fabriek Egmond staat voor de deur met wat dozen, spullen en gereedschap.

Het is bedoeling om met die onderdelen de TK1 , TK2 of TK3 in elkaar te zetten.

We hadden via mijn oom, Steef van der Leegte (VDL), die ook een bedrijf in Best had dat onder andere onderdelen van muziekinstrumenten en auto's verchroomde en vernikkelde, contact gekregen met de Egmondfabriek. Daar zochten ze mensen die wat wilden knutselen tegen een kleine vergoeding.

Ons gezin van Kemenade: vader Lau, moeder Treesje, Hans, Norbert en Leonie, gingen dan gezellig aan een ronde tafel in de serre zitten en die dingen in elkaar zetten. Eigenlijk wisten we niet wat we in elkaar aan het zetten waren. Die rare dingen met een pook en met veren. Het leken wel onderdelen voor het maken van een wapen!

Op een zekere dag vond mijn vader dat ik toe was aan iets anders dan die mondharmonica.

Hij vroeg aan ome Steef of hij iets kon en wilde regelen voor een gitaar bij Egmond voor een redelijke prijs. Dus voor mijn verjaardag mocht ik in de fabriek een gitaar uitzoeken. In een klein halletje stonden drie gitaren naar mij te kijken: De eerste leek op een Fender stratocaster met 3 elementen. De andere twee hadden F-gaten en waren hol en die ene was heel mooi rood met de bekende vlakke tremelo... en pook!

Dit is een goede keus, zei de werknemer; er komt geluid uit zonder versterker. Versterker?

Dat is hem, die gitaar wil ik hebben! Op de achterbank, terug naar huis met ons Dafje 33 zat ik verliefd te pingelen.

Hans